

Објављено на:

<http://facebookreporter.org/2016/04/11/проф-др-љубомир-т-грујић-не-поштовати/> ,
<http://facebookreporter.org/2016/04/11/%D0%BF%D1%80%D0%BE%D1%84-%D0%B4%D1%80-%D1%99%D1%83%D0%B1%D0%BE%D0%BC%D0%B8%D1%80-%D1%82-%D0%B3%D1%80%D1%83%D1%98%D0%B8%D1%9B-%D0%BD%D0%B5-%D0%BF%D0%BE%D1%88%D1%82%D0%BE%D0%B2%D0%B0%D1%82%D0%B8/>

ОДГОВОР ГОСПОЋИ мр БИЉАНИ ЂОРОВИЋ. ВОДИТЕЉУ РАДИО СТАНИЦЕ "СНАГА НАРОДА"

Не поштовати Устав - немати своју државу.

Поштовати Устав - чувати своју државу

Поштована госпођо Ђоровић,

Хвала Вам на позиву да учествујем у јавној дебати у емисији радиа "СНАГА НАРОДА" одржаној у суботу 9. априла, 2016. године. После, овде даље поновљеног, једног дела мог излагања и њиме изазване дискусије господина пуковника Игора Јевтовића, поставили сте ми питање. Заборавио сам да одговорим у емисији. Износим га јавно даље у овом тексту.

Споменути део мог излагања (пишем по сећању, снимак ће бити изложен на Ју тјубу)

Устав Социјалистичке Федеративне Републике Југославије из 1974. године почиње, део "ОСНОВНА НАЧЕЛА УСТАВА СФРЈ", са:

Народи Југославије, полазећи од права сваког народа на самоопредељење, укључујући и право на отцепљење, на основу своје слободно изражене воље"....." ујединили су се у савезну републику слободних и равноправних народа и народности и створили"....."Социјалистичку Федеративну Републику Југославију"....

Савезни руководиоци су лагали народ да по савезном Уставу постоји само право на самоопредељење **ДО** отцепљења. Устав и сама држава СФРЈ су се заснивали на правима искључиво југословенских народа на самоопредељење **И НА** отцепљење.

У члану 3 тог Устава се уводи државност југословенских социјалистичких република:

"Социјалистичка република је држава заснована на суверености народа"...

(Да ли **"на суверености народа"** значи на суверености већинског народа или на суверености сваког народа у тој републици? Ако би значило прво, онда би у Хрватској само Хрватски народ био суверен, а у Босни и Херцеговини вероватно би само Србски народ био суверен. Ако би значило друго, онда би у Хрватској Србски и Хрватски народ били суверени, а у Босни и Херцеговини би била сва три народа суверена: Муслимани - Бошњаци, Срби и Хрвати. Сигурно је да није важило једно за једну републику, а друго за другу републику. Савезна скупштина је била меродавна и обавезна да разјасни то питање.)

Овај члан Устава СФРЈ диже статус југословенске републике на неки степен извесне државности. Та државност република је давала републикама право да, у складу с Уставом СФРЈ, могу да уређују

своје унутрашње односе и своју унутрашњу политику. Ништа више од тога. Та државност република није давала право републикама на самоопредељење и на отцепљење. Није ни могла да им да та права. Нису републике створиле Југославију. Оне су настале у Југославији. **Нигде у том Уставу нису дата та два права републикама.** Нису ни могла да им буду дата. Била би супротна основи на којој почивају Устав и СФРЈ. Та основа су **права југословенских народа на самоопредељење и на отцепљење.** Ове закључке потврђује и Члан 5 истог Устава. Он у целисти гласи:

"Територија Социјалистичке Федеративне Републике Југославије је јединствена и сачињавају је територије социјалистичких република.

Територија републике не може се мењати без пристанка републике, а територија аутономне покрајине — ни без пристанка аутономне покрајине.

Граница Социјалистичке Федеративне Републике Југославије не може се мењати без сагласности свих република и аутономних покрајина.

Граница између република може се мењати само на основу њиховог споразума, а ако се ради о граници аутономне покрајине — и на основу њене сагласности."

Једнострано, самовољно, отцепљивање, од СФРЈ, једне републике или неколико република *без сагласности свих република и аутономних покрајина* је значило промену граница СФРЈ. То је трећи став овог члана Устава *изричито забрањивао*. Таква *једногласна сагласност није постојала*. **То потврђује ранији закључак да републике нису имале право на самоопредељење ни право на отцепљење.** Зато су њихова отцепљења од СФРЈ била и остала противустварна, насилничка, агресорска. ***Ово треба да зна свако, о томе наша деца треба да уче у школама и на факултетима. Наше власти треба свуда у свету да откривају ту истину.***

Руководство Србије се 1991./1992. обратило странцу (енглеском лорду Карингтону) за утврђивање ко има право у СФРЈ на самоопредељење и отцепљење, уместо да је поштовало Устав.

После овог мог излагања је о томе дискутовао господин пуковник Јевтовић. По завршетку његове дискусије сте ме Ви, госпођо Ђоровић, јавно питали шта је то наша власт могла и требало још онда да уради. Потом се дискусија отворила и по другим темама. Ја заборавих да Вам јавно тада одговорим. Осећам се обавезним да то овако сад учиним.

Одговор на постављено питање

Ради се о правном питању: ко је по Уставу имао право на самоопредељење и право на отцепљење. То уопште није зависило од тога што је однос био "4 према 2" како рече господин пуковник Јевтовић. Чак и да су свих пет република и обе аутономне покрајине биле за отцепљивање, а једна уздржна или против, или да су сви осим једне покрајине били за отцепљивање, а једна покрајина чак само уздржана, републике не би имале право на отцепљење према 3. ставу члана 5 Устава СФРЈ из 1974. године!

Господин пуковник Јевтовић је указао на стварну ситуацију да су сецесионистички захтеви четири републике били подржавани од стране влада западних земаља. То јесте тачно, али то не мења уставне одредбе. *Наша власт (Скупштина и/или Председник и/или Влада) је била обавезна да поштује Устав СФРЈ и Устав СР Србије. Зато је требало да она захтева. и то искључиво*

писмено, званично и јавно, да се сазове Савезна скупштина СФРЈ још у јулу 1991. године, односно да се распишу избори за нови сазив Савезне скупштине (како је јавним апелом од 5. јула 1991. године предлагано свим савезним и републичким државним органима; видети на: http://ssssseternal.org/yahoo_site_admin/assets/docs/1991_07_05ApelSrpSveDop.29635223.pdf). Уместо тога, наша власт се прво обратила странцима (енглеском лорду Карингтону) да утврди ко је имао право на самоопредељење и на отцепљење, иако је то јасно одређивао Устав СФРЈ као што је напред доказано. Наша власт је потом прихватила став власти других република да се проблеми решавају мимо Устава СФРЈ. (Детаљније о свему овоме видети у допису изложеном на: <http://facebookreporter.org/2016/04/02/проф-др-љубомир-т-грујић-за-кога-да-гла/> , или на: <http://facebookreporter.org/2016/04/02/%D0%BF%D1%80%D0%BE%D1%84-%D0%B4%D1%80-%D1%99%D1%83%D0%B1%D0%BE%D0%BC%D0%B8%D1%80-%D1%82-%D0%B3%D1%80%D1%83%D1%98%D0%B8%D1%9B-%D0%B7%D0%B0-%D0%BA%D0%BE%D0%B3%D0%B0-%D0%B4%D0%B0-%D0%B3%D0%BB%D0%B0/> или на: http://www.sssseternal.org/yahoo_site_admin/assets/docs/2016_04_02SrbPbdjujeAkoSve.9382041.pdf)

Ако би неко рекао да је ситуација била таква да не би Савезна скупштина могла да одржи седницу због опструкције неких република, онда у таквој ситуацији, наша власт би била обавезна да се обрати Савету Безбедности и да тражи да помогне да се поштује Устав СФРЈ и да спречи изазивање грађанског рата. Ако би се десило да чак и Савет безбедности одбије да изврши ту своју дужност одређену му Повељом УН, остали би заувек документи да се власт Србије до крајњих граница залагала за потпуно поштовање Устава СФРЈ и за мирнодопско решавање ситуације у СФРЈ. Постојање таквог документа би нама битно сада олакшало када другима откривамо истину да су само југословенски народи, а не републике, имали права на самоопредељење и на отцепљење. Међутим, непостојање таквих докумената о непрекидној и доследној борби наше власти за поштовање Устава, због изостајања таквог ангажовања наше власти, иако нам отежава сада да докажемо уставна права народа, никада не може да промени одредбе тог Устава. Никада нико не може да негира да су по Уставу СФРЈ из 1974. права на самоопредељење и отцепљење имали једино југословенски народи, а не републике. Зато су референдуми Србског народа у Босни и Херцеговини и у Хрватској били оправдани. Власт Републике Србије није дозволила Србском народу у Србији да се референдумски изјасни. Ускратила му је уставно право. Заправо, цео Србски народ (као и сваки други југословенски народ) је требало да има јединствен референдум по питању отцепљења од СФРЈ. Устав је одбачен. Извршен је државни удар у СФРЈ. Извршили су га сложено председници свих шест република. Нису дозволили народима да се слободно одреде! Последица је трагедија за Србски народ!

Докле год наше власти прихватају лаж, исказану ставом Бадинтеровог арбитражног комитета (кога је лорд Карингтон ангажовао да арбитражира), који у свом документу уопште није споменуо основу Устава и државе СФРЈ, и који је погрешно закључио да су републике имале право на отцепљење, дотле ће нас оптуживати за агресију и лажно нам приписивати измишљени нацизам, рушилаштво, и геноцидност.

Непоштовање Устава СФРЈ је имало и има трагичне последице по цео Србски народ и по Србију. То би требало да буде довољна лекција, да буде снажно искуство, да власт мора да поштује и оживотворује Устав. На то се и јавно заклела! Међутим, и после 5. октобра 2000. власти Републике Србије су наставиле да спроводе, и то стално растућу, самовољу својим актима и одлукама супротним Уставу.

Однос према предстојећим изборима

Претходне власти и садашња власт су огрезле у противуставним деловањима (видети: http://www.ssssseternal.org/yahoo_site_admin/assets/docs/2013_12_27i29UstZlbZhtv01a1.28853826.pdf, http://www.ssssseternal.org/yahoo_site_admin/assets/docs/2016_02_26LTGbezJMBG_URL.56132003.pdf).

Последице постају катастрофалне по Србски народ и Србију. То треба да се заустави. Треба масовно изаћи на ове изборе и гласати. Постоје странке и људи који нису били на власти или у власти, уопште или од 2000. године, и који заслужују народно поверење на основу њиховог досадашњег деловања, залагања, испуњања, ставова.

Својим пером одлучујете о својој даљој судбини, о свом даљем животу, о животима Ваших ближњих и целог народа, у највишем могућем степену у коме један појединац може да одлучи тајним гласањем на изборима. Ако то пропустите једноставно немате основа да се буните што су на власти људи који нас воде и управљају државу супротно Вашем опредељењу и Вашим интересима. Ако гласате искрено, па не буде избор како сте гласали, онда сте себи разјаснили своје ставове у односу на ставове већине и савест Вам је мирна да сте учинили све што сте могли.

Разговарајте с другима. Објасните им да треба свакако да гласају.

Ако се опредељујете да се не поштује Устав Републике Србије онда то у суштини значи да се опредељујете за њено уништавање и за прихватање да нам стране власти диктирају и одређују све. С оваквим опредељењем Ви несумњиво гласате за странку и људе који су сада на (у) власти или су били на (у) власти (посебно после 05.10.2000. г.).

Рећи:

"Знам да не вреди гласати. Опет ће они остати на власти. Нећу да гласам. Или: поднећу неважећи листић. Или: ово гласање је нелегитимно."

значи самообмањивање. Ово гласање није нелегитимније него било које од 1945. Према важећем изборном закону то је аутоматски подршка досадашњим властодршцима да наставе да владају.

Ако је Ваше опредељење да се сачува Република Србија, да се бране држава, слобода и права Србског народа и да се он самостално уздиже, онда свакако учествујте у гласању и гласајте за изборну листу/људе који до сада нису били на (у) власти.

Све изборне листе које су опредељене за поштовање Устава Републике Србије, а то значи да су опредељене за поништавање свих противуставних докумената претходних власти, за поништавање самовољних одлука претходних власти (распродаја природних, државних и друштвених добара и средстава, понижавање Србије, уништавање државе, прихватање неоснованих оптужби против Срба и Србије, све дубље увођење окупације) су обавезне да сада заједнички захтевају и позову народ да им се придружи у захтевима:

- да сва медија обезбеде подједнак третман свим изборним листама,
- да рад свих бирачких одбора све време буде јавно приказиван, односно сниман,
- да закључак сваког бирачког одбора буде јавно објављен истовремено када се подноси Републичкој изборној комисији,
- да садашњи властодршци прекину с експлоатацијом државних положаја за своју предизборну кампању.

Следи преглед РИК свих изборних листи прихваћених до 11:58 у недељу, 10.04.2016. године.

Изборне листе националних мањина су означене браон бојом.

Црвеном бојом су означене оне странке/људи који су били на (у) власти у периоду између 2000. г. и сада.

Зеленом бојом су означене оне странке/људи који су били на (у) власти само до 2000. г.

Плавом бојом су означене оне странке/људи који нису били на (у) власти до сада. Ако нисте зато да на власти остану они који су били на (у) власти, онда гласајте за једну од овх листи.

Ред. бр.	Назив листе	Број кандидата
	<u>АЛЕКСАНДАР ВУЧИЋ - СРБИЈА ПОБЕЂУЈЕ</u>	250
	<u>ЗА ПРАВЕДНУ СРБИЈУ – ДЕМОКРАТСКА СТРАНКА (НОВА, ДСХВ, ЗЗС)</u>	246
	<u>ИВИЦА ДАЧИЋ – „Социјалистичка партија Србије (СПС), Јединствена Србија (ЈС) – Драган Марковић Палма“</u>	250
	<u>Др ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ - СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА</u>	250
	<u>ДВЕРИ - ДЕМОКРАТСКА СТРАНКА СРБИЈЕ - САНДА РАШКОВИЋ ИВИЋ - БОШКО ОБРАДОВИЋ</u>	240
	<u>Vajdasági Magyar Szövetség-Pásztor István - Савез војвођанских Мађара-Иштван Пастор</u>	250
	<u>БОРИС ТАДИЋ, ЧЕДОМИР ЈОВАНОВИЋ - САВЕЗ ЗА БОЉУ СРБИЈУ – Либерално демократска партија, Лига социјалдемократа Војводине, Социјалдемократска странка</u>	250
	<u>МУАМЕР ЗУКОРЛИЋ / MUAMER ZUKORLIĆ - БОШЊАЧКА ДЕМОКРАТСКА ЗАЈЕДНИЦА САНЦАКА / BOŠNJAČKA DEMOKRATSKA ZAJEDNICA SANDŽAKA</u>	99
	<u>SDA Sandžaka – Dr. Sulejman Ugljanin СДА Санџака – Др Сулејман Угљанин</u>	29
	<u>За слободну Србију – ЗАВЕТНИЦИ – Милица Ђурђевић</u>	66
	<u>Група грађана ЗА ПРЕПОРОД СРБИЈЕ – ПРОФ. ДР СЛОБОДАН КОМАЗЕЦ</u>	186
	<u>РУСКА СТРАНКА – СЛОБОДАН НИКОЛИЋ</u>	55
	<u>Републиканска странка – Republikánus párt – Никола Сандуловић</u>	131
	<u>СРПСКО РУСКИ ПОКРЕТ – СЛОБОДАН ДИМИТРИЈЕВИЋ</u>	200
	<u>РОМСКА ЛИСТА СРБИЈЕ</u>	33
	<u>Борко Стефановић – Србија за све нас</u>	190
	<u>ДИЈАЛОГ – МЛАДИ СА СТАВОМ – СТАНКО ДЕБЕЉАКОВИЋ</u>	50
	<u>ДОСТА ЈЕ БИЛО – САША РАДУЛОВИЋ</u>	250

Београд, 10.04.2016.

Др Љубомир Т. Грујић
Џона Кенедија 31/15
11070 Београд
<http://www.ssssseternal.org>